

Mijn moeder is de beste

Moeder worden doet iets met de band met je eigen moeder. Wat kun je haar ineens bewonderen. Of missen als ze er niet meer is.

INTERVIEWS PHILIPPINE DANKELMAN BEELD BONNITA POSTMA MET DANK AAN SARA COSTER

Nu snap ik dat ze huilde van blijdschap om mijn zoen

EVELIEN BOSCH (34, presentatrice) is getrouwd met **MARK** (32) en samen hebben ze zoons **TIJS** (4) en **KASPER** (2). Evelien is zwanger van hun derde kind, een meisje.

LEVENSGENIETERS 'Vroeger gingen we altijd op vakantie naar Oost-Europa; mijn ouders, mijn twee zussen, mijn broertje en ik. Onze oude Peugeot zat tot de nok vol met vakantiespullen. Mijn zussen zaten met hun ruggen tegen de deur en hun voeten op de bank, ik zat in het midden en mijn broertje lag op de hoedenplank. Dat zou nu niet meer kunnen! Ik vond het stoer dat mijn ouders met zo veel kinderen zo'n eind op vakantie gingen. Ze zijn avontuurlijk en echte levensgenieters. Zo geven ze al twintig jaar elke laatste zaterdag van november een feest voor de familie en al hun vrienden. Vroeger kwamen er meer dan honderd mensen en toverden we de garage om tot disco met livemuziek. Onze vriendjes en vriendinnetjes mochten ook komen. Jong en oud liepen door elkaar, geweldig.'

STOERE MOEDER 'Grethe, mijn moeder, is een heel relaxte oma. Ze heeft nog veel energie. Ik vind het zo leuk om haar met haar kleinkinderen bezig te zien. Zelf ben ik ook best zorgzaam en qua uiterlijk lijk ik erg op mijn moeder. Naast het moederschap vind ik mijn werk ook heel belangrijk. Mijn moeder is na een paar jaar moederen ook weer gaan werken, in de zorg. Ze is heel zorgzaam en positief. Toen wij klein waren, ving mijn ouders zeven Bosnische vluchtelingen op in huis. Twee jaar hebben ze bij ons gewoond. Destijds vond ik dat heel normaal, achteraf gezien vind ik het heel stoer van mijn ouders. Je weet niet wie je in huis haalt. Gelukkig was het bij ons vooral gezellig. We zijn misschien best vrij opgevoed, maar er waren wel duidelijke grenzen voor wat wel en niet mocht. En ik had de mazzel dat mijn twee oudere zussen de weg al hadden vrijgebaand voor mij.'

KNUFFELIG 'Mijn moeder heeft haar meest bijzondere kledingstukken bewaard voor mij en mijn zussen. Ik ben dat ook gaan doen, al voordat ik kinderen kreeg. Ik dacht dat ik ook ooit een dochter zou krijgen. Toen ik mijn moeder vertelde dat ik in verwachting was van een dochter, zei ze: "Nou, maak je borst maar nat!" Ik geloof dat ik redelijk gepuberd heb. We waren thuis heel knuffelig, dat doe ik nu ook bij mijn eigen kinderen. Mijn moeder vertelde dat ik op een gegeven moment helemaal niet meer wilde knuffelen, tot ik haar op een avond vanuit het niets, voor het slapengaan, een zoen gaf. Ze moest daarna huilen van blijdschap, zei ze. Ik heb daar toen nooit bij stilgestaan, maar nu begrijp ik die blijdschap heel goed. We praten veel over de opvoeding. De band met mijn moeder is nog hechter nu ik zelf kinderen heb. Zo mooi dat het moederschap ons dat ook heeft gebracht.' →

HET BELANG VAN DE BAND

Een kind dat zich veilig heeft kunnen hechten aan een ouder, heeft vaker een positief zelfbeeld en kan zich emotioneel en sociaal goed ontwikkelen. Daarnaast is het belang van een goed voorbeeld aangetoond. Als je geen hechte relatie hebt met je moeder, is het ook moeilijker om een goede relatie met je eigen kind op te bouwen. Problemen uit je jeugd werken bijna altijd door in de opvoeding van je kinderen.

Ze heeft me nog heel trots vastgehouden

EMILIE ENGEL (28, administratief medewerker) verloor haar moeder vlak na haar eigen geboorte. Ze woont samen met **MICHA** (34) en hun tweelingzoons **MAX** en **PIM** (7 maanden).

MAMA EN MAMMIE 'Drie weken en twee dagen na mijn geboorte overleed mijn moeder, Carien. Tijdens de bevalling kreeg ze een vruchtwaterembolie, waarbij vruchtwater of cellen van het kind in de bloedbaan van de moeder terechtkomen. Twee uur na de bevalling raakte ze in coma. De artsen konden haar niet meer redden en ze is uiteindelijk van de beademing afgehaald.

Toen ik vijf was ontmoette mijn vader zijn huidige vrouw, Patricia. Zij had al twee kinderen en samen met mijn drie oudere broers, mijn vader en ik vormden we een nieuw gezin. Ik noemde haar 'mama'. Aan anderen vertelde ik dat ik twee moeders had: één waar ik uit was gekomen en één vervangende moeder. Voor mijn oudere broers was het moeilijker, want zij hebben onze moeder bewust meegemaakt. Maar we voelen allemaal die onopvulbare leegte. Soms vertelde mijn vader iets moois over 'mammie'. Hoe lief ze was, dat ze dol was op kaasfondue of dat het sneeuwde op de avond dat ze verkering kregen. En ook dat ze na drie jongens ontzettend graag een meisje wilde. Ze heeft mij nog heel trots en gelukkig vastgehouden.'

HUILBUI 'Mijn moeder was het hart van het gezin, zorgzaam, zacht en lief. Ik herken haar warme karakter in mezelf en ben trots dat ik op haar lijk. De liefde die zij voor ons had, hoop ik ook aan mijn kinderen te kunnen geven. Voor mij is zij de perfecte moeder, ook al weet ik niet hoe haar liefde voelde of hoe haar troostende woorden klonken. Soms doet dat pijn. Nu ik zelf moeder ben, verlang ik des te meer naar haar. Dan huil ik even heel hard en is het weer goed. Maar toen er tijdens de eerste echo niet één, maar twee kloppende hartjes te zien waren, miste ik haar het meest. Micha, die verdrietig genoeg ook geen moeder meer heeft, en ik waren overdonderd van blijdschap, maar raakten snel daarna in paniek. Hoe gaan we dit doen? Mijn vader en zijn vrouw zijn verhuisd naar het buitenland en we hebben weinig contact. Toen had ik graag van mijn moeder willen horen: het komt goed.'

GRAPJES 'Extra bang voor de bevalling was ik niet. Mijn moeder heeft gewoon heel erge pech gehad. Bovendien had zij een keizersnee, wat de kans op een vruchtwaterembolie vergroot, en Max en Pim zijn op de natuurlijke manier geboren. Dat gaf me rust. Micha en ik grappen wel eens dat onze moeders ons vanuit de hemel voor de lol niet één, maar twee kinderen hebben gestuurd. "Even kijken of dat die twee daar beneden lukt." Ik had mijn zoons graag aan mijn moeder willen laten zien. Ik weet zeker dat ze een fantastische en heel trotse oma zou zijn.' →

MOEDERDAG

In Nederland vieren we elk jaar Moederdag op de tweede zondag van mei. Met een ontbijt op bed, een bos bloemen of een zelfgemaakt knutselwerkje. De traditie waaide in 1925 over uit Amerika en is in het leven geroepen om alle moeders (en oma's), die het hele jaar door voor de kinderen en het huishouden zorgen, in het zonnetje te zetten. Tikkelje traditioneel? Dat wel. Hoewel vooral de basisscholen de steeds populairder wordende feestdag in ere houden, wordt Moederdag, net als Valentijnsdag, ook steeds meer een commerciële viering.

We zijn eigenlijk een soort woongroep

SAMIE ZIJLSTRA (31, verloskundige en mede-eigenaar van een vroedvrouwenpraktijk woont samen met **KOEN** (33) en hun zoon **FELIX** (3). Samie heeft twee moeders en Koen ook. Die van Koen zijn hertrouwd en zo heeft Felix zes oma's (en twee opa's).

KUNSTENAARSGEZIN 'Ik kom uit een echt kunstenaarsgezin. Geen typisch huisje-boompje-beestje en Ulrike, mijn moeder, is ook geen standaard moeder. Vroeger nam ik het haar wel eens kwalijk dat ze na schooltijd niet klaarzat met thee, maar toch was ze er onvoorwaardelijk voor me. Onze band is ijzersterk. Mijn moeder is heel creatief en naaide vroeger fantastische kostuums en maakte poppenkastpoppen, en we gingen veel de natuur in. Mijn ouders ontmoetten elkaar op de Rietveld Academie. Ze hadden beiden al een kind uit een eerdere relatie. Nadat ze trouwden kwam ik, zeven jaar later werd mijn zusje geboren. Op mijn twaalfde gingen mijn ouders uit elkaar. Natuurlijk vond ik dat erg, maar er was best veel ruzie thuis. Mijn moeder viel volgens mij altijd al op vrouwen. Ik vond dat best gek. Helemaal toen ze vier jaar na de scheiding ineens met Bastienne op de proppen kwam, haar nieuwe vriendin. Ik noemde Bastienne mijn 'aanloopmoeder', omdat ze er ineens was.'

TWEE MOEDERS 'De laatste twee jaar dat ik thuis woonde, had ik dus twee moeders, heel gezellig. Bastienne is een bijzondere vrouw, ik heb haar meteen in mijn hart gesloten. Ik kon goed met haar praten. Als puber botste ik nogal met mijn moeder. Bastienne bracht rust. Ze fungeerde als een soort tolk tussen mijn moeder en mij. Ze is nuchter, relaxed en verfrissend. Ondanks dat ze geen opvoedkundige rol had, voelt ze voor mij echt als een tweede moeder. Vlak voor mijn afstuderen ging het even niet zo goed met me. Samen met mijn vriend Koen heb ik toen weer een tijdje thuis gewoond. En ook na de geboorte van Felix waren we veel bij mijn moeder en Bastienne. We zijn eigenlijk een soort woongroep. We kunnen heel goed bij elkaar zijn en met elkaar leven.'

GEBORTE 'Mijn moeder was bij de bevalling van Felix. Bastienne kwam, net als Koens moeders, direct na zijn geboorte. Ik vond dat bijzonder en vanzelfsprekend tegelijk. Mijn moeder en ik lijken erg op elkaar. Ik bewonder haar en heb veel van haar overgenomen: echte aandacht aan iemand geven, je verantwoordelijk voelen. Dat zijn dingen die ik ook aan Felix wil meegeven. Nu ze oma is, is ze veel toleranter dan vroeger en heel geduldig, ze kan eindeloos met Felix spelen. Bastienne is ook echt een oma. Felix noemt ze Ama en Ama D. Overigens is hij dol op alle zes, hoor. Hij boft maar met zo veel lieve oma's.' ♦

OUDERSCHAP MET TWEE MOEDERS

Pas sinds 2014 kan een duomoeder (de vrouwelijke partner van de biologische moeder) juridisch ouder worden van een kind, zonder dat ze daarvoor naar de rechtbank hoeft. Hieraan zijn wel een aantal regels verbonden. Voorwaarde is bijvoorbeeld dat de moeder en duomoeder getrouwd zijn of een geregistreerd partnerschap hebben. Het speelt ook mee of de donor bekend is of onbekend. Meer weten? Ga naar rijksoverheid.nl